

Úřední věstník

Evropské unie

C 314

Svazek 47

České vydání

Informace a oznámení

18. prosince 2004

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Soudní dvůr

SOUDNÍ DVŮR

2004/C 314/01	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-279/02 P: Nuno Antas de Campos proti Evropskému parlamentu (Opravný prostředek — Úředník — Nařízení (ES, Euratom, ESUO) č. 2688/95 — Zamítnutí žádosti o poskytnutí uvolnění)	1
2004/C 314/02	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. října 2004 ve věci C-406/03: Komise Evropských společenství proti Irsku (Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 2037/2000 — Látky, které poškozují ozonovou vrstvu — Neúplné provedení)	1
2004/C 314/03	Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) 23. září 2004 ve spojených věcech C-435/02 a C-103/03 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Essen a Landgericht Hagen): Axel Springer AG proti Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG a Hans-Jürgen Weske (Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Právo obchodních společností — Směrnice 90/605/EHS, kterou se mění oblast působnosti směrnic 78/660/EHS a 83/349/EHS — Článek 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o ES [nyní po změně čl. 44 odst. 2 písm. g) ES] — Společnost založená ve formě komanditní společnosti, jejíž všichni společníci s neomezeným ručením jsou založeni ve formě společnosti s ručením omezeným – GmbH & Co. KG — Zveřejňování roční účetní závěrky — Možnost třetích osob nahlédnout do těchto dokumentů — Pojem třetích osob — Zahrnutí zejména konkurentů — Platnost — Právní základ — Zásady svobody výkonu povolání, svobody tisku a rovného zacházení)	2
2004/C 314/04	Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. září 2004 ve věci C-470/02 P, Union européenne de radio-télévision (UER) proti Komisi Evropských společenství (Opravný prostředek — Soutěž — Dohody — Nabytí společných televizních práv pro mezinárodní sportovní přenosy — Přístup třetí osoby ke svým právům — Čl. 81 odst. 3 ES — Zjevně neopodstatněný opravný prostředek)	2

2004/C 314/05	Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 28. září 2004 ve věci C-115/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale civile di Genova): Eco Eridania Srl proti Presidenza del Consiglio dei Ministri a Ministero dell'Ambiente (Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Nakládání s odpady — Nebezpečné odpady — Směrnice 91/689/EHS — Článek 4 — Pojem „původce odpadů“ — Zahrnutí fyzických osob, či nikoliv) 3	3
2004/C 314/06	Věc C-408/04 P: Opravný prostředek podaný dne 23. září 2004 Komisí Evropských společenství proti rozsudku vydanému dne 1. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým rozšířeným senátem) ve věci T-308/00, Salzgitter AG, podporovaná Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství (fax ze dne 16.9.2004) 3	3
2004/C 314/07	Věc C-428/04: Žaloba podaná dne 6. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice 4	4
2004/C 314/08	Věc C-441/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesgericht Klagenfurt ze dne 13. srpna 2004 ve věci A-Punkt Schmuckhandels GmbH proti Claudii Schmidt 5	5
2004/C 314/09	Věc C-445/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 13. října 2004 ve věci Possehl Erzkontor GmbH proti Hauptzollamt Duisburg 6	6
2004/C 314/10	Věc C-447/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesgericht Innsbruck ze dne 30. září 2004 ve věci Autohaus Ostermann GmbH proti VAV Versicherungs AG 6	6
2004/C 314/11	Věc C-448/04: Žaloba podaná dne 27. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství 6	6
2004/C 314/12	Věc C-449/04: Žaloba podaná dne 27. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství 7	7
2004/C 314/13	Věc C-450/04: Žaloba podaná dne 27. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice 7	7
2004/C 314/14	Věc C-451/04: Žaloba podaná dne 27. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice 7	7
2004/C 314/15	Věc C-454/04: Žaloba podaná dne 28. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství 8	8
2004/C 314/16	Věc C-460/04: Žaloba podaná dne 22. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království 8	8
2004/C 314/17	Věc C-461/04: Žaloba podaná dne 22. října 2004 Komisí Evropských Společenství proti Nizozemskému království 8	8
2004/C 314/18	Věc C-468/04: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice 9	9
2004/C 314/19	Věc C-469/04: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice 9	9
2004/C 314/20	Věc C-474/04: Žaloba podaná dne 10. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice 10	10

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 314/21	Věc C-475/04: Žaloba podaná dne 10. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	10
2004/C 314/22	Výmaz věci C-154/03	10
2004/C 314/23	Výmaz věci C-186/03 P	10
2004/C 314/24	Výmaz věci C-274/03	11
2004/C 314/25	Výmaz věci C- 424/03	11
2004/C 314/26	Výmaz věci C-479/03	11
2004/C 314/27	Výmaz věci C-21/04	11
2004/C 314/28	Výmaz věci C-72/04	11
2004/C 314/29	Výmaz věci C-115/04	11
	Soud prvního stupně	
2004/C 314/30	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. října 2004 ve věci T-36/99, Lenzing AG proti Komisi Evropských společenství (Státní podpory — Žaloba na zrušení — Přípustnost — Akt osobně se dotýkající žalobkyně — Čl. 87 odst. 1 ES — Dohody o novém splátkovém kalendáři a o splácení dluhů — Kritérium soukromého věřitele)	12
2004/C 314/31	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 5. října 2004 ve věci T-45/01, Stephen Sanders a další proti Komisi Evropských společenství (Zaměstnanci společného podniku JET — Rovné zacházení — Nepoužití statutu dočasného zaměstnance — Článek 152 ESAE — Přiměřená lhůta — Vzniklá škoda)	12
2004/C 314/32	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-1/02, Robert Polinsky proti Soudnímu dvoru Evropských společenství (Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Vystavení azbestu — Nemoc z povolání — Újma)	13
2004/C 314/33	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-44/02, Dresdner Bank AG proti Komisi Evropských společenství (Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o určení cen a způsobů fakturace směnářských služeb — Německo — Rozsudek pro zmeškání)	13
2004/C 314/34	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-54/02, Vereins- und Westbank AG proti Komisi Evropských společenství (Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o určení cen a způsobů fakturace směnářských služeb — Německo — Rozsudek pro zmeškání)	13
2004/C 314/35	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-56/02, Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG proti Komisi Evropských společenství (Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o určování cen a způsobů účtování služeb směny valut v hotovosti — Německo — Řízení o rozsudku pro zmeškání)	14
2004/C 314/36	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-60/02, Deutsche Verkehrsbank AG proti Komisi Evropských společenství (Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o stanovení cen a způsobech zpoplatnění služeb při směně valut — Německo — Rozsudek pro zmeškání)	14

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 314/37	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-61/02, Commerzbank AG proti Komisi Evropských společností (Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o určení cen a způsobů fakturace směnářských služeb — Německo — Rozsudek pro zmeškání)	14
2004/C 314/38	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-137/02, Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG proti Komisi Evropských společností (Státní podpory — Žaloba na zrušení — Doporučení 96/280/ES — Pojem malých a středních podniků (MSP))	15
2004/C 314/39	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 5. října 2004 ve věci T-144/02, Richard J. Eagle a další proti Komisi Evropských společností (Zaměstnanci společného podniku JET — Rovné zacházení — Nepoužití statutu dočasného zaměstnance — Článek 152 ESAE — Přiměřená lhůta — Vzniklá škoda)	15
2004/C 314/40	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-255/02, H proti Soudnímu dvoru Evropských společností (Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Přípustnost — Vystavování se azbestu — Nemoc z povolání — Škoda)	16
2004/C 314/41	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-256/02, I proti Soudnímu dvoru Evropských společností (Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Vystavení vlivu azbestu — Nemoc z povolání — Škoda)	16
2004/C 314/42	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-257/02, K proti Soudnímu dvoru Evropských společností (Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Přípustnost — Vystavování se azbestu — Nemoc z povolání — Škoda)	16
2004/C 314/43	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 6. října 2004 ve věci T-294/02, Miguel Vicente-Núñez proti Komisi Evropských společností (Výkon rozsudku Soudu — Rozhodnutí týkající se služebního povýšení — Počet let odsloužených v platové třídě — Datum nabytí účinku)	17
2004/C 314/44	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 6. října 2004 ve věci T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společností — Námitkové řízení — Starší obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Krafft“ — Přihláška slovní ochranné známky Společností VITAKRAFT — Relativní důvod zamítnutí — Skutečné užívání starší ochranné známky — Podobnost označení — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Pravidlo 22 odst. 2 nařízení (ES) č. 2868/95)	17
2004/C 314/45	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-389/02, Sergio Sandini proti Soudnímu dvoru Evropských společností (Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Přípustnost — Vystavení azbestu — Nemoc z povolání — Újma)	18
2004/C 314/46	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-390/02, Antonio Cagnato proti Soudnímu dvoru Evropských společností (Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Přípustnost — Vystavování se azbestu — Nemoc z povolání — Škoda)	18
2004/C 314/47	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. října 2004 ve věci T-35/03, Aventis CropScience SA proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společností — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společností CARPO — Dřívější národní slovní ochranná známka HARPO Z — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94)	18

2004/C 314/48	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 21. října 2004 ve věci T-49/03, Gunda Schumann proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Otevřené výběrové řízení — Předběžné testy — Zrušení otázky v testu s výběrem z více možností — Zásada proporcionality — Porušení oznámení o výběrovém řízení) 19	19
2004/C 314/49	Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 6. října 2004 ve spojených věcech T-117/03 až T-119/03 a T-171/03, New Look Ltd proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Starší obrazová ochranná známka Společenství obsahující spojení písmen „NL“ — Přihlášky obrazových ochranných známek Společenství obsahujících pojmy „NLSPOOT“, „NLJEANS“, „NLACTIVE“ a „NLCollection“ — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94) 19	19
2004/C 314/50	Usnesení soudu prvního stupně ze dne 22. září 2004 ve věci T-44/03, Giorgio Lebedef a další proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Odměna za práci — Cestovní výdaje — Změna způsobu výpočtu — Druhá žaloba ohledně jiných let — Právní moc — Absence skutečností způsobilých zpochybnit vydané rozhodnutí — Zjevně neopodstatněná žaloba) 20	20
2004/C 314/51	Věc T-364/04: Žaloba podaná dne 9. září 2004 Řeckou republikou proti Komisi Evropských společenství 20	20
2004/C 314/52	Věc T-378/04: Žaloba podaná dne 22. září 2004 Orsay GmbH proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (známky a vzory) (OHIM) 21	21
2004/C 314/53	Věc T-383/04: Žaloba podaná dne 22. září 2004 Erichem Drazdanskym proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (známky a vzory) (OHIM) 21	21
2004/C 314/54	Věc T-391/04: Žaloba podaná dne 28. září 2004 Bernardem Nonatem proti Komisi Evropských společenství 22	22
2004/C 314/55	Věc T-397/04: Žaloba podaná dne 6. října 2004 MobilCom Aktiengesellschaft proti Komisi Evropských společenství 23	23
2004/C 314/56	Věc T-405/04: Žaloba podaná dne 11. října 2004 Borco-Marken-Import Mattheisen GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) 23	23
2004/C 314/57	Věc T-414/04: Žaloba podaná dne 11. října 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství 24	24
2004/C 314/58	Věc T-423/04: Žaloba podaná dne 8. října 2004 Bunker & BKR, S.L. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) 24	24
2004/C 314/59	Věc T-424/04: Žaloba podaná dne 15. října 2004 Angelem Angelidisem proti Evropskému parlamentu 25	25
2004/C 314/60	Věc T-426/04: Žaloba podaná dne 20. října 2004 Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio proti Komisi Evropských společenství 26	26
2004/C 314/61	Věc T-431/04: Žaloba podaná dne 19. října 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství 26	26
2004/C 314/62	Věc T-447/04: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2004 Capgemini Nederland B.V. proti Komisi Evropských společenství 27	27

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 314/63	Výmaz věci T- 105/02	28
2004/C 314/64	Výmaz věci T-187/04	28
II <i>Přípravné akty</i>		
.....		
III <i>Oznámení</i>		
2004/C 314/65	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 300, 4.12.2004	29

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-279/02 P: Nuno Antas de Campos proti Evropskému parlamentu ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Úředník — Nařízení (ES, Euratom, ESUO) č. 2688/95 — Zamítnutí žádosti o poskytnutí uvolnění)

(2004/C 314/01)

(Jednací jazyk: portugalská)

Ve věci C-279/02 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora, podaný dne 29. července 2002, Nuno Antas de Campos, úředník Evropského parlamentu, s bydlištěm v Lisabonu (Portugalsko) (advokáti: C. Botelho Moniz a E. Maia Cadete); přičemž druhým účastníkem řízení je: Evropský parlament (zmocněnci: R. de Silva Passos a J. F. de Wachter), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda třetího senátu, N. Colneric a K. Schiemann (zpravodaj), soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) N. Antasovi de Campos se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.11.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 26. října 2004

ve věci C-406/03: Komise Evropských společenství proti Irsku ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 2037/2000 — Látky, které poškozují ozonovou vrstvu — Neúplné provedení)

(2004/C 314/02)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-406/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 29. září 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: U. Wölker a M. Shotton) proti Irsku (zmocněnci: F. O'Dubhghaill a D. O'Hagan, ve spolupráci s D. McGrathem), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), předsedkyně senátu, C. Gulmann a J. Makarczyk, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Tím, že Irsko nezaslalo zprávy uvedené v čl. 16 odst. 5 a 6 a čl. 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a tím, že nepřijalo v souladu s čl. 17 odst. 2 tohoto nařízení veškerá použitelná preventivní opatření pro odstranění a minimalizaci úniků methylbromidu, jakož i pro vymezení úrovně minimální kvalifikace požadované od dotčeného personálu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 16 odst. 5 a 6 a čl. 17 odst. 1 a 2 téhož nařízení.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 29.11.2003.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

23. září 2004

ve spojených věcech C-435/02 a C-103/03 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Essen a Landgericht Hagen): Axel Springer AG proti Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG a Hans-Jürgen Weske⁽¹⁾

(Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Právo obchodních společností — Směrnice 90/605/EHS, kterou se mění oblast působnosti směrnic 78/660/EHS a 83/349/EHS — Článek 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o ES [nyní po změně čl. 44 odst. 2 písm. g) ES] — Společnost založená ve formě komanditní společnosti, jejíž všichni společníci s neomezeným ručením jsou založeni ve formě společnosti s ručením omezeným — GmbH & Co. KG — Zveřejňování roční účetní závěrky — Možnost třetích osob nahlédnout do těchto dokumentů — Pojem třetích osob — Zahrnutí zejména konkurentů — Platnost — Právní základ — Zásady svobody výkonu povolání, svobody tisku a rovného zacházení)

(2004/C 314/03)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve spojených věcech C-435/02 a C-103/03, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané Landgericht Essen (Německo) a Landgericht Hagen (Německo), usneseními ze dne 25. listopadu 2002 a 11. února 2003, došlými dne 2. prosince 2002, respektive 5. března 2003, v řízení mezi Axel Springer AG proti Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG (C-435/02) a Axel Springer AG proti Hans-Jürgen Weske (C-103/03), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric; soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 23. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Směrnice Rady 90/605 ze dne 8. listopadu 1990, kterou se mění směrnice 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách a směrnice 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, pokud se jedná o oblast jejich působnosti, v rozsahu, v němž z ní vyplývá, že každá osoba má možnost nahlédnout do roční účetní závěrky a výroční zprávy forem společností, na které se směrnice vztahuje, aniž by musela prokázat právo nebo zájem vyžadující ochranu, mohla být právoplatně přijata na základě čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o ES (nyní po změně čl. 44 odst. 2 písm. g) ES).

- 2) Přezkoumání prvních dvou otázek ve věci C-435/02 a druhé a třetí otázky ve věci C-103/03 s ohledem na obecné zásady práva Společenství, jakými jsou zásada svobodného výkonu povolání a svobody projevu, neukázalo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost směrnice 90/605.

- 3) Přezkoumání třetí otázky ve věci C-435/02 a čtvrté otázky ve věci C-103/03 s ohledem na zásadu rovného zacházení neukázalo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost směrnice 90/605.

- (¹) Úř. věst. C 44, 22.2.2003.
Úř. věst. C 12, 10.5.2003.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 27. září 2004

ve věci C-470/02 P, Union européenne de radio-télévision (UER) proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Soutěž — Dohody — Nabytí společných televizních práv pro mezinárodní sportovní přenosy — Přístup třetí osoby ke svým právům — Čl. 81 odst. 3 ES — Zjevně neopodstatněný opravný prostředek)

(2004/C 314/04)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-470/02 P, Union européenne de radio-télévision (UER), se sídlem v Grand-Saconnex (Švýcarsko), (advokáti: D. Waelbroeck a M. Johnsson), jejímž předmětem je opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (druhý rozšířený senát) ze dne 8. října 2002, M6 a další v. Komise (T-185/00, T-216/00, T-299/00 a T-300/00) a směřující ke zrušení tohoto rozsudku, dalšími účastníky řízení byli: Komise Evropských společenství, Métropole télévision SA (M6), se sídlem v Neuilly-sur-Seine (Francie), (advokáti: P. Dian a J.-C. André), Antena 3 de Televisión SA, se sídlem v Madridu (Španělsko), (advokáti: S. Muñoz Machado a M. López-Contreras González), Gestevisión Telecinco SA, se sídlem v Madridu (Španělsko), (advokáti: S. Muñoz Machado a M. López-Contreras González), Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), se sídlem v Linda-a-Velha (Portugalsko), (advokáti: C. Botelho Moniz a E. Maia Cadete), Radiotelevisión Española (RTVE), Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF), se sídlem v Ismaning (Německo), (advokáti: K. Metzlauff) a Reti Televisive Italiane SpA (RTI), se sídlem v Římě (Itálie), (advokáti:

G. Amorelli a D. Ciano), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda senátu, J.-P. Puissochet, A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lohmus, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 27. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Opravný prostředek se zamítá.
- 2) *Union européenne de radio-télévision (UER)* se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 28. září 2004

ve věci C-115/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale civile di Genova): Eco Eridania Srl proti Presidenza del Consiglio dei Ministri a Ministero dell'Ambiente (¹)

(Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Nakládání s odpady — Nebezpečné odpady — Směrnice 91/689/EHS — Článek 4 — Pojem „původce odpadů“ — Zahnutí fyzických osob, či nikoliv)

(2004/C 314/05)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-115/03, Eco Eridania Srl proti Presidenza del Consiglio dei Ministri a Ministero dell'Ambiente, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 234 ES, která byla podána rozhodnutím Tribunale civile di Genova (Itálie) ze dne 10. března 2003 došlým Soudnímu dvoru dne 17. března 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissochet, předseda senátu, S. von Bahr (zpravodaj) a A. Borg Barthet, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

Povinnost vést záznamy o nebezpečných odpadech podle článku 4 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech se vztahuje na všechny původce těchto odpadů, mezi nimi na zubařské ordinace, a nikoliv pouze na původce nebezpečných odpadů, kteří vykonávají svoji činnost ve formě podniku nebo zařízení.

(¹) Úř. věst. C 112, 10.5.2003.

Opravný prostředek podaný dne 23. září 2004 Komisí Evropských společenství proti rozsudku vydanému dne 1. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým rozšířeným senátem) ve věci T-308/00, Salzgitter AG, podporovaná Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství (fax ze dne 16.9.2004)

(Věc C-408/04 P)

(2004/C 314/06)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 23. září 2004 (faxem dne 16. září 2004) opravný prostředek podaný Komisí Evropských společenství, zastoupenou Viktorem Kreutznitzem a Michaellem Niejahrem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti rozsudku vydanému dne 1. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým rozšířeným senátem) ve věci T-308/00, Salzgitter AG, podporovaná Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 1. července 2004 ve věci T-308/04 (¹), Salzgitter AG proti Komisi Evropských společenství
2. vrátil věc k rozhodnutí Soudu prvního stupně
3. uložil Salzgitter AG náhradu nákladů řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadeným rozsudkem Soud prvního stupně zrušil články 2 a 3 rozhodnutí Komise 2000/797/ESUO ze dne 28. června 2000 týkající se státní podpory poskytnuté Spolkovou republikou Německo společností Salzgitter AG, Preussag Stahl AG a ocelářským dceřiným společností skupiny. Zrušenými ustanoveními nařídila Komise Spolkové republice Německo požadovat navrácení protiprávních a neslučitelných podpor od jejich příjemců.

Článek 1 téhož rozhodnutí, jímž Komise kvalifikovala státní podpory, které Německo na základě článku 3 Zonenrandförderungsgesetz (německý zákon směřující k podpoře rozvoje oblasti podél hranice s bývalou Německou demokratickou republikou a s bývalou Československou republikou) poskytlo ve formě zvláštních odpisů a rezerv osvobozených od daně ve výši 484 milionů a 367 milionů DEM, jako neslučitelné se společným trhem, zrušen nebyl. Zonenrandförderungsgesetz byl schválen Komisí v souladu s čl. 92 odst. 2 písm. c) Smlouvy o ES (nyní nově čl. 87 odst. 2 písm. c) ES). Ve Smlouvě o ESUO nebylo srovnatelné ustanovení obsaženo. Podpory poskytnuté Salzgitter AG nejsou sice slučitelné se společným trhem, ale nemohou být navráceny.

Rozsudek spočívá v podstatě na úvaze, že situace, která nastala po vyhlášení 2. a 3. kodexu podpor ocelářskému průmyslu byla charakterizována nejistotou a nedostatkem jasnosti, přičitatelnými Komisi.

Proti tomu účastník řízení podávající opravný prostředek předkládá čtyři důvody opravného prostředku:

Zprvu, když Soud prvního stupně popisuje právní stav, který nastal po vyhlášení prvního, druhého a třetího kodexu podpor ocelářskému průmyslu, jako „charakterizovaný nejistotou a nedostatkem jasnosti, přičitatelnými Komisi“, činí tak v rozporu s vlastní judikaturou. Podle rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 31. března 1998 (T-129/96, *Preussag Stahl v. Komise*, Recueil, 1998, s. II-609, bod 43), mohou být v kodexu stanovené výjimky ze zásady absolutního zákazu poskytování podpory podle čl. 4 písm. c) Smlouvy o ESUO udělovány pouze po dobu stanovenou v kodexu. Z této judikatury potvrzené Soudním dvorem vyplývá, že ani první ani druhý kodex podpor ocelářskému průmyslu nemohly mít po svém vstupu v platnost ke dni 31. prosince 1981 a 31. prosince 1985 právní účinky. Po vstupu v platnost třetího kodexu podpor ocelářskému průmyslu bylo zcela zřejmé, že Komise musí být „informována o projektech, kterými mají být použity v odvětví ocelářského průmyslu režimy podpory, o kterých již rozhodla na základě Smlouvy o EHS“ (čl. 6 odst. 1 třetího kodexu podpor ocelářskému průmyslu, Úř. věst. L 340, s. 1). První dva kodexy podpor ocelářskému průmyslu nebyly v napadeném rozhodnutí použity a nejsou pro spor relevantní. V každém případě – na rozdíl od napadeného rozsudku – nemohou mít žádné účinky mimo oblast ESUO.

Zadruhé, Soud nevyžadoval žádné důkazy o tom, že Komise skutečně „věděla o podporách poskytnutých žalobkyní“. Dále soud neprozkoumal otázku, zda zprávy o činnosti a účetní uzávěrky pravidelně předávané žalobkyní Komisi skutečně neumožňovaly rozpoznat poskytnutí neoznamované podpory.

Zatřetí se zdá, že Soud vycházel z toho, že předání dokumentů Komisi mimo postup stanovený v článku 88 ES stačí k vyloučení povinnosti navrácení protiprávních podpor, jestliže se žalobkyně opírá o zásadu právní jistoty.

Konečně, rozsudek mohl poškodit systém kontroly podpor prostřednictvím Komise, neboť se odchyluje od ustálené judikatury Soudního dvora, podle které podnik, který byl příjemcem podpory, může v zásadě vycházet z právnosti této podpory pouze tehdy, jestliže byla poskytnuta za dodržení stanovených postupů. Pečlivý hospodářský subjekt musí být běžně schopen ujistit se, že tyto postupy byly dodrženy (rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 1990, *Komise v. Německo*, C-5/89, Recueil, s. I-3437, bod 14). V této judikatuře Soudní dvůr jasně

rozhodl, že podniky, které jsou příjemci podpory, se mohou dovolávat zásady legitimního očekávání, vycházející ze zásady právní jistoty, aby zabránily navrácení státních podpor neslučitelných se společným trhem.

(¹) Úř. věst. 2004, C 239.

Žaloba podaná dne 6. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice

(Věc C-428/04)

(2004/C 314/07)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 6. října 2004 žaloba směřující proti Rakouské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupené Nicolou Yerrellovou a Horstpeterem Kreppel, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Rakouská republika nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 7, 11, 12, 13 a 18 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1) tím, že

1. dosud nevydala, i přes uplynutí lhůty k provedení, následující právní akty, které mají představovat provedení směrnice do rakouského právního řádu, a to

a) zákon služebním právem zemských učitelů,

b) zákon o pojištění úředníků, zdravotním a úrazovém pojištění,

c) obecný zákon o sociálním pojištění

nebo pokud byly tyto právní akty mezitím vydány, nesdělila je Komisi;

2. neprovedla nebo provedla nedostatečně do rakouského právního řádu následující články, a to

a) čl. 2 odst. 1 pro učitele ve veřejných povinných školách v Tyrolsku

b) čl. 7 odst. 3

c) čl. 8 odst. 2

d) čl. 11 odst. 2

e) čl. 12 odst. 4

f) čl. 13 odst. 2 písm. a) a b);

II. uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice 89/391/EHS (dále jen „směrnice“) do rakouského právního řádu uplynula dne 31. 12. 1993.

Podle názoru Komise nebylo provedení směrnice úplné, popř. dostačující.

Chybí jednak přijetí oznámených zákonných záměrů (a to zákona o služebním právu zemských učitelů, zákona o pojištění úředníků, zdravotním a úrazovém pojištění a obecného zákona o sociálním pojištění), které byly oznámeny jako opatření k provedení směrnice ze strany rakouské vlády, popř. chybí odpovídající oznámení, pokud tyto záměry mezitím vstoupily v platnost.

Krom toho Komise ohledně jednotlivých – celkově šesti – ustanovení této směrnice tvrdí, že právní akty oznámené rakouskými úřady neprovádějí směrnici úplně či správně.

Komise tedy namítá, že postavení učitelů ve veřejných povinných školách v Tyrolsku naproti rozsáhlému rozsahu působnosti čl. 2 odst. 1 směrnice 89/391/EHS není stále ještě upraveno žádným vnitrostátním prováděcím opatřením.

Podle článku 7 směrnice je zaměstnavatel povinen jmenovat jednoho nebo více zaměstnanců k provádění činností týkajících se ochrany za předpokladu, že má odpovídající odborné zaměstnance k dispozici. Podle názoru Komise obsahuje tímto článek 7 směrnice přednost vnitropodnikového odvrácení nebezpečí, jelikož využívání externích odborníků podle čl. 7 odst. 3 je stanoveno teprve tehdy, jestliže podnik popř. závod nemá dostatek odborně způsobilých osob (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 22. května 2003, Komise v. Nizozemsko, C-441/01). Rakouská prováděcí opatření však zaměstnavateli přiznávají možnost volby, zda využije vlastní nebo externí bezpečnostní odborníky.

Čl. 8 odst. 2 (povinnost přijmout vhodná opatření týkající se první pomoci, zdolávání požárů a evakuace) nestanoví podle názoru Komise žádné výjimky pro malé podniky. Naproti tomu podle rakouských prováděcích opatření jsou malé podniky z této povinnosti vyjmuty.

Podle názoru Komise prováděcí opatření k čl. 11 odst. 2 směrnice nezahrnují některé informační povinnosti zaměstnavatele, jak je stanoví tento článek.

Čl. 12 odst. 4 směrnice stanoví, že školení zaměstnanců stanovená v tomto článku nesmějí tyto zaměstnance zatížit.

Rakouská prováděcí opatření sice upravovala, že se po dobu takových školicích opatření jedná o placenou pracovní dobu. Není však upraveno, kdo musí nést věcné náklady takových školení.

Konečně Komise namítá, že čl. 13 odst. 2 písm. a) a b) směrnice nebyl do rakouského právního řádu proveden úplně. Naproti písmenu a) nejsou nebezpečné látky zahrnuty pod pojem „pracovní zařízení“ ve smyslu § 15 ASchG popř. § 15 B-BSG. Krom toho nebyla povinnost, stanovená v písmenu b), uložít po použití osobní ochranné prostředky na místo k tomu určené, provedena do rakouského právního řádu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesgericht Klagenfurt ze dne 13. srpna 2004 ve věci A-Punkt Schmuckhandels GmbH proti Claudii Schmidt

(Věc C-441/04)

(2004/C 314/08)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Landesgericht Klagenfurt ze dne 13. srpna 2004 ve věci A-Punkt Schmuckhandels GmbH proti Claudii Schmidt, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 20. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Landesgericht žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Musí být články 28 a 30 Smlouvy o ES vykládány tak, že je zaručena svoboda žalované navštěvovat v rámci její podnikatelské činnosti soukromé osoby za účelem prodeje stříbrných šperků a shromažďování objednávek na stříbrné šperky?
- 2) V případě kladné odpovědi na tuto otázku představuje právní úprava členského státu, podle níž je zakázán prodej stříbrných šperků prostřednictvím návštěv soukromých osob za účelem prodeje stříbrných šperků a shromažďování objednávek na stříbrné šperky, omezení volného pohybu zboží ve smyslu článků 28 a 30 Smlouvy o ES?

3) V případě kladné odpovědi i na tuto otázku není právní úprava členského státu, která v rozporu s články 28 a 30 Smlouvy o ES zakazuje prodej stříbrných šperků prostřednictvím návštěv soukromých osob za účelem prodeje stříbrných šperků respektive shromažďování objednávek na stříbrné šperky, v rozporu s právem jednotlivce na prodej stříbrných šperků prostřednictvím návštěv soukromých osob za účelem prodeje stříbrných šperků a shromažďování objednávek na stříbrné šperky?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 13. října 2004 ve věci Possehl Erzkontor GmbH proti Hauptzollamt Duisburg

(Věc C-445/04)

(2004/C 314/09)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 13. října 2004 ve věci Possehl Erzkontor GmbH proti Hauptzollamt Duisburg, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 21. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Düsseldorf žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Spadá tavená magnézie druhu blíže popsaného v usnesení, která byla kausticky pálena z přírodního důlního magnezitu a získána tavením v druhém obráběcím procesu v obloukové peci, do podpoložky 2519 9010 přílohy I kombinované nomenklatury?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesgericht Innsbruck ze dne 30. září 2004 ve věci Autohaus Ostermann GmbH proti VAV Versicherungs AG

(Věc C-447/04)

(2004/C 314/10)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Landesgericht Innsbruck ze dne 30. září 2004 ve věci Autohaus Ostermann GmbH proti VAV Versicherungs AG, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 27. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Landesgericht Innsbruck žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je třeba vykládat čl. 4 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a o změně směrnic Rady 73/239/EHS a 88/357/EHS (Čtvrtá směrnice o pojištění motorových vozidel) ⁽¹⁾ v tom smyslu, že pojišťovna, která vyřizuje nárok, má rovněž v případě jednoduchého skutkového a právního stavu vždy lhůtu tří měsíců k vyřízení nároku nebo v tom smyslu, že se přitom jedná pouze o „právní předpis týkající se splatnosti“, který nevyklučuje dřívější uplatnění nároku pojišťovny prostřednictvím žaloby po stanovení „přiměřené“ lhůty k zaplacení uložené rovněž během lhůty tří měsíců?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 181, s. 65.

Žaloba podaná dne 27. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-448/04)

(2004/C 314/11)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla dne 27. října 2004 předložena žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou C. O'Reilly a A.-M. Rouchaud-Joët, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/40/ES ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí ⁽¹⁾, a v každém případě tím, že neoznámilo tyto předpisy Komisi, nesplnilo své povinnosti, které pro něho vyplývají z této směrnice;

2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice ve vnitrostátním právním řádu uplynula dne 2. prosince 2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 34.

Žaloba podaná dne 27. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství**(Věc C-449/04)**

(2004/C 314/12)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla dne 27. října 2004 předložena žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou C. O'Reilly a A.-M. Rouchaud-Joët, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985⁽¹⁾, a v každém případě tím, že neoznámilo tyto předpisy Komisi, nesplnilo své povinnosti, které pro něho vyplývají z této směrnice;

2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice ve vnitrostátním právním řádu uplynula dne 11. února 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45.

Žaloba podaná dne 27. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice**(Věc C-450/04)**

(2004/C 314/13)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 27. října 2004 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou C. O'Reilly a A.-M. Rouchaud-Joët, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Francouzská republika tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/40/ES ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí⁽¹⁾, a v každém případě tím, že je nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ní vyplývají z této směrnice;

2. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 2. prosince 2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 34.

Žaloba podaná dne 27. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice**(Věc C-451/04)**

(2004/C 314/14)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 27. října 2004 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou C. O'Reilly a A.-M. Rouchaud-Joët, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. rozhodl, že Francouzská republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími⁽¹⁾ a v každém případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice ve vnitrostátním právním řádu uplynula dne 31. prosince 2002.

(¹) Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12.

**Žaloba podaná dne 28. října 2004 Komisí Evropských
společenství proti Lucemburskému velkovévodství**

(Věc C-454/04)

(2004/C 314/15)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 27. října 2004 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou C. O'Reilly a A.-M. Rouchaud-Joët, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případech hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (¹), a v každém případě tím, že o nich Komise neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 31. prosince 2002.

(¹) Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12.

**Žaloba podaná dne 22. října 2004 Komisí Evropských
společenství proti Nizozemskému království**

(Věc C-460/04)

(Jednací jazyk: nizozemština)

(2004/C 314/16)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. října 2004 žaloba směřující proti Nizozemskému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou C. O'Reillym a R. Troostersem, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Nizozemské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/51/ES (¹) ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985, nebo v každém případě tím, že Komise o těchto předpisech neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
2. uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta stanovená pro provedení směrnice 2001/51/ES uplynula dne 11. února 2003.

(¹) Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45-46.

**Žaloba podaná dne 22. října 2004 Komisí Evropských
Společenství proti Nizozemskému království**

(Věc C-461/04)

(Jednací jazyk: nizozemština)

(2004/C 314/17)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. října 2004 žaloba směřující proti Nizozemskému království podaná Komisí Evropských Společenství zastoupenou C. O'Reillym a R. Troostersem, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Nizozemské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/55/ES⁽¹⁾ ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími, nebo alespoň tím, že neoznámilo tyto předpisy Komisi, nesplnilo své povinnosti, které pro ně vyplývají z této směrnice;

2. uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2001/55/ES uplynula dne 31. prosince 2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12–23.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-468/04)

(2004/C 314/18)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. listopadu 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Georgiose Zavossem a Arnaudem Bordesem, členy právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu⁽¹⁾, a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta stanovená pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 30. dubna 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 315, 19.11.2002, s. 14.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-469/04)

(2004/C 314/19)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. listopadu 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Georgiose Zavvosem a Arnaudem Bordesem, členy právní služby Komise.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2002/60/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví zvláštní ustanovení pro tlumení afrického moru prasat a kterou se mění směrnice 92/119/EHS, pokud jde o těšínskou chorobu prasat a africký mor prasat⁽¹⁾, a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení této směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 30. června 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 192, 20.7.2002, s. 27

Žaloba podaná dne 10. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice**(Věc C-474/04)**

(2004/C 314/20)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla dne 10. listopadu 2004 předložena žaloba směřující proti Helénské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou M. Condou-Durande a C. O'Reilly, jako zmocněnkyněmi.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Helénská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/40/ES ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí ⁽¹⁾, a v každém případě tím, že neoznámila tyto předpisy Komisi, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 této směrnice;

— uložil Helénské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice ve vnitrostátním právním řádu uplynula dne 2. prosince 2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 34.

Žaloba podaná dne 10. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice**(Věc C-475/04)**

(2004/C 314/21)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 10. listopadu 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Georgiose Zavvosem a Michaelem Shotterem, členy právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k zajištění souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽¹⁾ a v každém případě tím, že neinformovala Komisi o těchto předpisech, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení této směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 31. října 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 31.07.2002, s. 37.

Výmaz věci C-154/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/22)

Usnesením ze dne 15. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-154/03: Komise Evropských společenství proti Irsku

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 21. června 2003.

Výmaz věci C-186/03 P ⁽¹⁾

(2004/C 314/23)

Usnesením ze dne 23. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-186/03 P: Strabag Benelux NV proti Radě Evropské unie

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

Výmaz věci C-274/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/24)

Usnesením ze dne 16. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-274/03, Komise Evropských společenství proti Irsku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

Výmaz věci C-21/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/27)

Usnesením ze dne 8. září 2004 rozhodl předseda pátého senátu Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-21/04: Komise Evropských společenství proti Irsku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

Výmaz věci C- 424/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/25)

Usnesením ze dne 23. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C- 424/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království

⁽¹⁾ Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

Výmaz věci C-72/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/28)

Usnesením ze dne 24. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-72/04: Komise Evropských společenství proti Finské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

Výmaz věci C-479/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/26)

Usnesením ze dne 23. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-479/03: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

Výmaz věci C-115/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/29)

Usnesením ze dne 23. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-115/04: Komise Evropských společenství proti Finské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 21. října 2004

ve věci T-36/99, Lenzing AG proti Komisi Evropských
společenství ⁽¹⁾

(Státní podpory — Žaloba na zrušení — Přípustnost — Akt
osobně se dotýkající žalobkyně — Čl. 87 odst. 1 ES —
Dohody o novém splátkovém kalendáři a o splácení dluhů —
Kritérium soukromého věřitele)

(2004/C 314/30)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-36/99, Lenzing AG, se sídlem v Lenzing (Rakousko), zastoupená původně H.-J. Niemeyerem, dále I. Brinkerem a U. Soltészem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: V. Kreuschitz a D. Triantafyllou, ve spolupráci s M. Núñez-Müllerem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), podporované Španělským královstvím (zmocněnkyně: N. Díaz Abad, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je žaloba na částečné zrušení rozhodnutí Komise 1999/395/ES ze dne 28. října 1998 o státní podpoře poskytnuté Španělskem Sniace, SA, se sídlem v Torrelavega, Cantabria (Úř. věst. 1999, L 149, s. 40), ve znění rozhodnutí Komise 2001/43/ES ze dne 20. září 2000 (Úř. věst. 2001, L 11, s. 46), Soud (pátý rozšířený senát), ve složení R. García-Valdecasas, předseda, P. Lindh, J. D. Cooke, H. Legal a M. E. Martins Ribeiro, soudci; vedoucí soudní kanceláře: D. Christensen, rada, vydal dne 21. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 1 odst. 1 rozhodnutí Komise 1999/395/ES ze dne 28. října 1998 o státní podpoře poskytnuté Španělskem Sniace, SA, se sídlem v Torrelavega, Cantabria ve znění rozhodnutí Komise 2001/43/ES ze dne 20. září 2000 se zrušuje.

2) Komise ponese své náklady a náklady žalobkyně.

3) Španělské království ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 160, 5.6.1999.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 5. října 2004

ve věci T-45/01, Stephen Sanders a další proti Komisi
Evropských společenství ⁽¹⁾

(Zaměstnanci společného podniku JET — Rovné zacházení —
Nepoužití statutu dočasného zaměstnance — Článek 152
ESAE — Přiměřená lhůta — Vzniklá škoda)

(2004/C 314/31)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-45/01, Stephen Sanders a další, s bydlištěm v Oxon (Velká Británie) a 94 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku, zastoupení P. Rothem, I. Huttonem a A. Howard, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: J. Currall a L. Escobar Guerrero, s bydlištěm pro účely doručování v Lucemburku), podporované Radou Evropské unie (zmocněnci: původně J.-P. Hix a A. Pilette, poté J.-P. Hix a B. Driessen), jejímž předmětem je žaloba na náhradu škody údajně vzniklé nepřijetím za dočasné zaměstnance Společenství k výkonu jejich činnosti ve společném podniku Joint European Torus (JET), Soud (první senát), ve složení B. Vestendorff, předseda, M. Jaeger a H. Legal, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 5. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Komisi se ukládá náhrada finanční škody vzniklé každému z žalobců nepřijetím za dočasné zaměstnance Komise k výkonu činnosti ve společném podniku Joint European Torus (JET).

2) Účastníci řízení sdělí Soudu ve lhůtě šesti měsíců ode dne vydání tohoto rozsudku společně dohodnutou částku náhrady škody z titulu této škody.

3) V případě, že se nedohodnou, předloží Soudu ve stejné lhůtě své vyčíslené návrhy.

4) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 5.5.2001.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-1/02, Robert Polinsky proti Soudnímu dvoru
Evropských společenství ⁽¹⁾****(Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Vystavení azbestu
— Nemoc z povolání — Újma)**

(2004/C 314/32)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-1/02, Robert Polinsky, úředník Soudního dvora Evropských společenství, s bydlištěm v Thionville (Francie), zastoupený J. Iturriagagoitia Bassasem, advokátem, proti Soudnímu dvoru Evropských společenství (zmocněnec: M. Schauss, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je žaloba na náhradu fyzické, nemajetkové, profesionální a finanční újmy utrpěné žalobcem, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci; vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Každý z účastníků řízení ponese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 84, 6.4.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-44/02, Dresdner Bank AG proti Komisi Evrop-
ských společenství ⁽¹⁾****(Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o určení
cen a způsobů fakturace směnářských služeb — Německo
— Rozsudek pro zmeškání)**

(2004/C 314/33)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-44/02, Dresdner Bank AG, se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo), zastoupené M. Hirschem a W. Boschem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 ohledně řízení zahájeného podle článku 81 Smlouvy o ES [Věc COMP/E-37.919] – Bankovní poplatky za měnovou konverzi v eurozóně – Německo [Úř. věst. 2003, L 15, s. 1], Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně,

R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 ohledně řízení zahájeného podle článku 81 ES [Věc COMP/E-1/37.919 (dříve 37.391) – Bankovní poplatky za měnovou konverzi v eurozóně – Německo] se ruší v tom, co se týče žalobkyně.
2. Komise nese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-54/02, Vereins- und Westbank AG proti Komisi
Evropských společenství ⁽¹⁾****(Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o určení
cen a způsobů fakturace směnářských služeb — Německo
— Rozsudek pro zmeškání)**

(2004/C 314/34)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-54/02, Vereins- und Westbank AG, se sídlem v Hamburku (Německo), zastoupených J. Schultem, M. Ewenem a A. Neusem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 ohledně řízení zahájeného podle čl. 81 ES [Věc COMP/E-1/37.919] (dříve 37.391) – Bankovní poplatky za měnovou konverzi v eurozóně – Německo [Úř. věst. 2003, L 15, s. 1], Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 ohledně řízení zahájeného podle čl. 81 ES [Věc COMP/E-1/37.919 (dříve 37.391) – Bankovní poplatky za měnovou konverzi v eurozóně – Německo] se ruší v tom, co se týče žalobkyně.
2. Komise nese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 97, 20.4.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-56/02, Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG
proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾****(Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o určování
cen a způsobů účtování služeb směny valut v hotovosti —
Německo — Řízení o rozsudku pro zmeškání)**

(2004/C 314/35)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci 56/02, Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, se sídlem v Mnichově (Německo), zastoupená W. Knappem, T. Müller-Iboldem a B. Bergmannem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 o řízení zahájeném na základě článku 81 ES [Věc COMP/E-1/37.919 (dříve 37.391) – Bankovní poplatky za přepočtení měn eurozóny – Německo] (Úř. věst. 2003, L 15, s. 1), Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 o řízení zahájeném na základě článku 81 ES [Věc COMP/E – 1/37.919 (dříve 37.391) – Bankovní poplatky za přepočtení měn eurozóny – Německo] se zrušuje v rozsahu, v němž se dotýká žalobkyně.

2. Komise ponese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-60/02, Deutsche Verkehrsbank AG proti Komisi
Evropských společenství⁽¹⁾****(Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o stanovení
cen a způsobech zpoplatnění služeb při směně valut —
Německo — Rozsudek pro zmeškání)**

(2004/C 314/36)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci 60/02, Deutsche Verkehrsbank AG, se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo), zastoupená M. Klusmannem a

F. Wiemerem, advokáty s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 v řízení zahájeném podle článku 81 ES [Věc COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – bankovní poplatky za směnu měn eurozóny – Německo] (Úř. věst. 2003, L 15, s. 1), Soud (pátý senát) ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 v řízení zahájeném podle článku 81 ES [Věc COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – bankovní poplatky za směnu měn eurozóny – Německo] se v části týkající se žalobkyně zrušuje.

2. Komise ponese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-61/02, Commerzbank AG proti Komisi Evrop-
ských společenství⁽¹⁾****(Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Dohoda o určení
cen a způsobů fakturace směnárenských služeb — Německo
— Rozsudek pro zmeškání)**

(2004/C 314/37)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-61/02, Commerzbank AG, se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo), zastoupené H. Satzkyem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 ohledně řízení zahájeného podle článku 81 [Věc COMP/E-137.919 (dříve 37.391) – Bankovní poplatky za měnovou konverzi v eurozóně – Německo] (Úř. věst. 2003, L 15, s. 1), Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí Komise 2003/25/ES ze dne 11. prosince 2001 ohledně řízení zahájeného podle článku 81 ES [Věc COMP/E-1/37.919 (dříve 37.391) – Bankovní poplatky za měnovou konverzi v eurozóně – Německo] se ruší v tom, co se týče žalobkyně.

2. Komise nese veškeré náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 14. října 2004

ve věci T-137/02, Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG
proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Státní podpory — Žaloba na zrušení — Doporučení
96/280/ES — Pojem malých a středních podniků (MSP))

(2004/C 314/38)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-137/02, Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG, se sídlem v Malchow (Německo), zastoupená S. Völckerem a J. Heitheckerem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2002/821/ES ze dne 15. ledna 2002 o státní podpoře poskytnuté Spolkovou republikou Německo společnosti Pollmeier GmbH, Malchow (Úř. věst. L 296, s. 20), Soud (čtvrtý rozšířený senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras a N. J. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: D. Christensen, rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 169, 13.7.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 5. října 2004

ve věci T-144/02, Richard J. Eagle a další proti Komisi
Evropských společenství (¹)

(Zaměstnanci společného podniku JET — Rovné zacházení —
Nepoužití statutu dočasného zaměstnance — Článek 152
ESAE — Přiměřená lhůta — Vzniklá škoda)

(2004/C 314/39)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-144/02, Richard J. Eagle a další, s bydlištěm v Oxon (Spojené Království), a dvanáct žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze, zastoupení D. Beardem, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: J. Currall a L. Escobar Guerrero, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je žaloba o náhradu škody údajně vzniklé nepřijetím za dočasné zaměstnance Společenství k výkonu jejich činnosti ve společném podniku Joint European Torus (JET), Soud (první senát), ve složení B. Vesterdorf, předseda, M. Jaeger a H. Legal, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 5. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Komisi se ukládá náhrada finanční škody vzniklé každému z žalobců nepřijetím za dočasné zaměstnance Komise k výkonu činnosti ve společném podniku Joint European Torus (JET).

2) Účastníci řízení sdělí Soudu ve lhůtě šesti měsíců ode dne vydání tohoto rozsudku společně dohodnutou částku náhrady škody z titulu této škody.

3) V případě, že se nedohodnou, předloží Soudu ve stejné lhůtě své vyčíslené návrhy.

4) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 169, 13.7.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-255/02, H proti Soudnímu dvoru Evropských
společenství⁽¹⁾****(Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Přípustnost —
Vystavování se azbestu — Nemoc z povolání — Škoda)**

(2004/C 314/40)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-255/02, H, úředník Soudního dvora Evropských společenství, s bydlištěm v Oetrange (Lucemburk), zastoupený J. Iturriagagoitiou Bassasem, advokátem proti Soudnímu dvoru Evropských společenství (zmocněnec: M. Schauss, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na náhradu fyzické, morální, profesionální a finanční újmy údajně utrpěné žalobcem, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda senátu, V. Tiili a M. Vilaras, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Každá strana ponese své vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.11.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-256/02, I proti Soudnímu dvoru Evropských
společenství⁽¹⁾****(Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Vystavení vlivu
azbestu — Nemoc z povolání — Škoda)**

(2004/C 314/41)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-256/02, I, úředník Soudního dvora Evropských společenství, s bydlištěm v Lucemburku (Lucembursko), zastoupený J. Iturriagagoitiou Bassasem a K. Delvolvé, advokáty, proti Soudnímu dvoru Evropských společenství (zmocněnec: M.

Schauss, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na náhradu fyzické, morální, profesionální a finanční škody údajně utrpěné žalobcem, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci; vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Každý z účastníků řízení ponese své náklady.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.11.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-257/02, K proti Soudnímu dvoru Evropských
společenství⁽¹⁾****(Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Přípustnost —
Vystavování se azbestu — Nemoc z povolání — Škoda)**

(2004/C 314/42)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-257/02, K, úředník Soudního dvora Evropských společenství, s bydlištěm v Lucemburku (Lucemburk), zastoupený J. Iturriagagoitiou Bassasem a K. Delvolvé, advokáty, proti Soudnímu dvoru Evropských společenství (zmocněnec: M. Schauss, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na náhradu fyzické, morální, profesionální a finanční újmy údajně utrpěné žalobcem, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda senátu, V. Tiili a M. Vilaras, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Každá strana ponese své vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.11.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 6. října 2004

ze dne 6. října 2004

ve věci T-294/02, Miguel Vicente-Núñez proti Komisi
Evropských společenství ⁽¹⁾

ve věci T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn
GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci ve
vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Výkon rozsudku Soudu — Rozhodnutí týkající se služebního
povýšení — Počet let odsloužených v platové třídě — Datum
nabytí účinku)

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení —
Starší obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek
„Krafft“ — Přihláška slovní ochranné známky Společenství
VITAKRAFT — Relativní důvod zamítnutí — Skutečné
užívání starší ochranné známky — Podobnost označení —
Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Pravidlo 22
odst. 2 nařízení (ES) č. 2868/95)

(2004/C 314/43)

(2004/C 314/44)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci 294/02, Miguel Vicente-Núñez, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Kraainem (Belgie), zastoupený M. A. Lucasem, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: C. Berardis-Kayser a L. Lozano Palacios, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise o služebním povýšení žalobce do platové třídy A 5/3 za období 1998, které bylo přijato k výkonu rozsudku vydaného Soudem dne 9. března 2000, ve věci T-10/99, v rozsahu, v němž omezuje účinek rozsudku k datu 1. dubna 2000, a kromě toho návrh na náhradu škody, Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda senátu, M. Jaeger a F. Dehousse, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 6. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Ve věci T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, se sídlem v Brémách (Německo), zastoupená U. Sanderem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: A. Apostolakis a G. Schneider), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM, který je vedlejším účastníkem před Soudem, byla Krafft, SA, se sídlem v Andoain (Španělsko), zastoupená P. Kochem Morenem, advokátem, jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. září 2002 (spojené věci R 506/2000-4 a R 581/2000-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Krafft, SA, a Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci; vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstek vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 6. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí Komise ze dne 11. června 2002 se zrušuje v rozsahu, v němž nemá za účinek uvedení M. Vicente-Núñeze do situace, která je z hlediska počtu jeho let odsloužených v platové třídě srovnatelná se situací, ve které by se nacházel, pokud by byl povýšen do platové třídy A5 dne 1. dubna 1998.

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 4. září 2002 (spojené věci R 506/2000-4 a R 581/2000-4) se zrušuje v rozsahu, v němž vyhovělo odvolání vedlejšího účastníka před odvolacím senátem týkajícímu se výrobků „průmyslové oleje a tuky; mazadla; paliva (včetně motorového benzínu) a osvětlovací látky“ (třída 4) a výrobků „stavební hmoty (nekovové); trubky pevné (nekovové) pro stavebnictví; asfalt, smola a bitumen“ (třída 19) obsažených v přihlášce ochranné známky Společenství.

2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

2. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

3) Komise ponese náhradu nákladů řízení.

3. Každý z účastníků řízení ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, ze dne 23.11.2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-389/02, Sergio Sandini proti Soudnímu dvoru
Evropských společností⁽¹⁾****(Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Přípustnost —
Vystavení azbestu — Nemoc z povolání — Újma)**

(2004/C 314/45)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-389/02, Sergio Sandini, úředník Soudního dvora Evropských společností, s bydlištěm v Ehrlange (Lucembursko), zastoupený J. Iturriagagoitiem Bassasem a K. Delvolvéem, advokáty, proti Soudnímu dvoru Evropských společností (zmocněnec: M. Schauss, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na náhradu fyzické, nemateriální, profesní a finanční újmy, kterou žalobce údajně utrpěl, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Každý účastník řízení ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 22.2.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 14. října 2004****ve věci T-390/02, Antonio Cagnato proti Soudnímu dvoru
Evropských společností⁽¹⁾****(Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Přípustnost —
Vystavování se azbestu — Nemoc z povolání — Škoda)**

(2004/C 314/46)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-390/02, Antonio Cagnato, úředník Soudního dvora Evropských společností, s bydlištěm v Dippach-Gare (Lucemburk), zastoupený J. Iturriagagoitiou Bassasem a K. Delvolvéem, advokáty, proti Soudnímu dvoru Evropských společností

(zmocněnec: M. Schauss, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na náhradu fyzické, morální, profesionální a finanční újmy údajně utrpěné žalobcem, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda senátu, V. Tiili a M. Vilaras, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Každá strana ponese své vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 22.2.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**ze dne 12. října 2004****ve věci T-35/03, Aventis CropScience SA proti Úřadu pro
harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)
(OHIM)⁽¹⁾**

**(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení —
Příhláška slovní ochranné známky Společenství CARPO —
Dřívější národní slovní ochranná známka HARPO Z —
Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení
č. 40/94)**

(2004/C 314/47)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci T-35/03, Aventis CropScience SA, se sídlem v Lyonu (Francie), zastoupená E. Armijo Chávarriem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: I. de Medrano Caballero a G. Schneider), BASF Aktiengesellschaft, se sídlem v Ludwigshafen am Rhein (Německo), jako další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, jejímž předmětem je žaloba směřující proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM R 803/2001-2 ze dne 18. listopadu 2002, které se týká námitky podané vlastníkem dřívější národní slovní ochranné známky HARPO Z proti zápisu slovní ochranné známky Společenství CARPO, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, a N. J. Forwood a I. Pelikánová, soudci, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 83, 5.4.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 21. října 2004

ve věci T-49/03, Gunda Schumann proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Úředníci — Otevřené výběrové řízení — Předběžné testy — Zrušení otázky v testu s výběrem z více možností — Zásada proporcionality — Porušení oznámení o výběrovém řízení)

(2004/C 314/48)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-49/03, Gunda Schumann, s bydlištěm v Berlíně (Německo), zastoupená Y. Bockem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. Currall, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí výběrové komise pro otevřené výběrové řízení COM/A/11/01, jímž žalobkyně nebyla připuštěna ke zkouškám následujícím po předběžných testech, Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předseda, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci, vedoucí soudní kanceláře: D. Christensen, rada, vydal dne 21. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se odmítá jako nepřijatelná v rozsahu, v jakém směřuje ke zrušení rozhodnutí ze dne 19. července 2002.
2. Žaloba se zamítá jako neopodstatněná v rozsahu, v jakém směřuje ke zrušení rozhodnutí ze dne 4. června 2002.
3. Každý z účastníků řízení ponese své náklady

(¹) Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 6. října 2004

ve spojených věcech T-117/03 až T-119/03 a T-171/03, New Look Ltd proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Starší obrazová ochranná známka Společenství obsahující spojení písmen „NL“ — Přihlášky obrazových ochranných známek Společenství obsahujících pojmy „NLSPOORT“, „NLJEANS“, „NLACTIVE“ a „NLCollection“ — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94)

(2004/C 314/49)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve spojených věcech T-117/03 až T-119/03 a T-171/03, New Look Ltd, se sídlem ve Weymouth, Dorset (Spojené království), zastoupená R. Ballesterem a G. Marínem, advokáty, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: O. Montalto, J. García Murillo a S. Laitinen), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla Naulover, SA, se sídlem v Barceloně (Španělsko), jejichž předmětem jsou čtyři žaloby proti rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 27. ledna 2003 (R 95/2002-1, R 577/2001-1, R 578/2001-1) a ze dne 15. dubna 2003 (R 19/03-1), týkajícím se námitkových řízení mezi Naulover, SA a New Look Ltd, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 6. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

Žaloba podaná dne 9. září 2004 Řeckou republikou proti Komisi Evropských společenství

ze dne 22. září 2004

(Věc T-364/04)

ve věci T-44/03, Giorgio Lebedef a další proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(2004/C 314/51)

(Úředníci — Odměna za práci — Cestovní výdaje — Změna způsobu výpočtu — Druhá žaloba ohledně jiných let — Právní moc — Absence skutečností způsobilých zpochybnit vydané rozhodnutí — Zjevně neopodstatněná žaloba)

(Jednací jazyk: řečtina)

(2004/C 314/50)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-44/03, Giorgio Lebedef, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Senningerbergu (Lucembursko), a 49 dalších úředníků, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení, zastopených G. Bounéou, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: J. Curall a V. Joris, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ohledně změny používaného způsobu výpočtu náhrady ročních cestovních výdajů do Řecka, co se týče trasy přes Brindisi, pro roky 1993, 1994 a 1995 a návrh na zrušení výplatních pásek žalobců, které provádějí toto rozhodnutí, Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda, M. Jaeger a F. Dehousse, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 22. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 9. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Řeckou republikou zastoupenou Ioannisem Chalkiasem a Eleniou Svolopoulou, členy právní rady státu.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil nebo změnil napadené rozhodnutí E 2004/561/E.K./16.7.2004 ⁽¹⁾.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím Komise zasedající ve věci schválení účetní závěrky ve smyslu nařízení (ES) č. 729/1970 ⁽²⁾ vyloučila z financování Společenství určité výdaje Řecké republiky v odvětví ovoce a zeleniny a v oblasti prémie na zvířata, které tak nebyly uznány za oprávněné výdaje Společenství a byly připsány k tíži Řecké republiky.

Některé z těchto výdajů se týkají zejména podpor na produkci broskví v souladu s nařízením č. 2201/1996 ⁽³⁾, ze kterých byla odečtena určitá částka za nedodržení minimální ceny. Řecká republika v této otázce uplatňuje nesprávný výklad nařízení č. 2201/1996 a nařízení č. 504/1997 ⁽⁴⁾, porušení zásady proporcionality a nesprávné posouzení skutkových okolností.

1) Žaloba se zamítá.

2) Každý z účastníků řízení nese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

Totéž rozhodnutí mimoto vyloučilo výdaje týkající se oblasti podpor na produkci související se zpracováním rajčat s odůvodněním, že přímé platby podpor byly uskutečněny ve prospěch organizací producentů rajčat, zatímco měly být uskutečněny ve prospěch zpracovatelů. V této otázce se Řecká republika odvolává na existenci mimořádných okolností, zejména na úpadek některých zpracovatelských podniků, jakož i na závažné platební potíže, a tvrdí, že nedošlo k žádné finanční ztrátě na straně Společenství. Uplatňuje mimoto nesprávné posouzení skutkových okolností, jakož i porušení zásady proporcionality a porušení článku 7 nařízení č. 1258/1999 ⁽⁵⁾ a článku 8 nařízení č. 1663/1995 ⁽⁶⁾.

Jiné vyloučené výdaje se týkají premií na zvířata. Řecká republika navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí i v této části a tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného skutkového zjištění tím, že nesprávně posoudila skutkové okolnosti, a tím, že nevzala v úvahu relevantní poznatky; mimoto uplatňuje porušení povinnosti uvést odůvodnění. Konečně uplatňuje porušení zásady proporcionality.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 250, 16.7.2004, s. 21.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 729/1970 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 94, s. 13).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/1996 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhů s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 297, s. 29).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 504/1997 ze dne 19. března 1997 o režimu podpor na produkci v odvětví produktů zpracovaných z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 78, s. 14).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103).

⁽⁶⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1663/1995 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF (Úř. věst. L 158, s. 6).

Žaloba podaná dne 22. září 2004 Orsay GmbH proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-378/04)

(2004/C 314/52)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 22. září 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (známky a vzory) (OHIM) Orsay GmbH, se sídlem ve Wilstätt (Německo), zastoupenou D. von Schultzem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 15. června 2004 – R0909/2002-4-Orsay (slovní/obrazová ochranná známka) a rozhodnutí 2562/2002 námitkového oddělení Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 28. srpna 2002 v rozsahu, v němž na základě námitek č. B 242 075 pro výrobky části oděvů, vysoké boty, boty a domácí obuv; pokrývky hlavy zamítá zápis přihlášky č. 1 042 605 ochranné známky Společenství;

- určil, že Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu má být zapsána přihláška č. 1 042 605 ochranné známky Společenství AOrsay@ pro výrobky části oděvů, vysoké boty, boty a domácí obuv; pokrývky hlavy třídy 25;

- uložil žalovanému Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka
ochranné známky
Společenství:

Žalobkyně

Přihlášená ochranná
známka Společenství:

Obrazová ochranná známka
AOrsay@ pro výrobky tříd 23 (nitě
a vlákna atd.), 24 (části oděvů atd.)
a 25 (pokrývky hlavy), přihláška
č. 1 042 605

Rozhodnutí průzkumového
referenta:

Zamítnutí zápisu přihlášené
známky

Rozhodnutí odvolacího
senátu:

Zamítnutí odvolání

Žalobní důvody:

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b)
nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, (Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. září 2004 Erichem Drazdanským proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-383/04)

(2004/C 314/53)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 22. září 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (známky a vzory) (OHIM) Erichem Drazdanským, s bydlištěm ve Wr. Neustadt (Rakousko), zastoupeným M. Kadliczem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- změnil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 23. července 2004 – R1014/2001-2 v tom smyslu, že odvolání bude vyhověno a námitka bude zamítnuta;
- podpůrně zrušil rozhodnutí Úřadu a uložil mu nově rozhodnout o odvolání;
- uložil žalovanému Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společensví: Žalobce

Přihlášená ochranná známka Společensví: Slovní ochranná známka AVitacan@ pro výrobky tříd 29 (mléčné nápoje atd.), 30 (kakaové nebo čokoládové nápoje) a 32 (ovocné nápoje atd.), přihláška č. 452 284

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí zápisu přihlášené známky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společensví, (Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. září 2004 Bernardem Nonatem proti Komisi Evropských společensví

(Věc T-391/04)

(2004/C 314/54)

(Jedací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společensví byla předložena dne 28. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společensví Bernardem Nonatem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etienem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise nezapsat jméno žalobce ani na seznam zásluh ani na seznam úředníků povýšených do platové třídy A4 za hodnotící období pro účely povýšení 2003,
- prohlásil za protiprávní článek 12 rozhodnutí Komise o obecných prováděcích ustanoveních k použití článku 45 Služebního řádu, v rozsahu, v němž stanoví přidělování přechodných přednostních bodů ve výši jeden bod za rok v závislosti na počtu odsloužených let v platové třídě s maximálním množstvím 7 bodů a zvláštní doplňkové přednostní body v limitu 150 % možností povýšení za předcházející období pro účely povýšení, aniž by zohlednil skutečné zásluhy úředníků, které prokázali během referenčních let.
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v projednávaném řízení napadá odmítnutí orgánu oprávněného ke jmenování povýšit ho do platové třídy A4 v rámci hodnotícího období pro účely povýšení 2003.

Na podporu svých nároků uplatňuje porušení článků 43 a 45 Služebního řádu, jakož i porušení zásad nediskriminace a nároku na služební postup.

V tomto ohledu upřesňuje, že nová hodnotící řízení a řízení o povýšení úředníků přijatá Komisí připravují úředníky o hodnocení podle jejich vlastních zásluh. V jeho konkrétním případě a za použití čl. 12 bodu 3 písm. b) rozhodnutí o obecných prováděcích ustanoveních k použití článku 45 Služebního řádu, mělo být s žalobcem nakládáno, jako by měl stejné zásluhy, podle zvláštních doplňkových přednostních bodů, jako úředníci téže platové třídy, kteří nebyli navrženi za předcházející období.

Zdá se tak, že tímto je v rozporu se zásadou nediskriminace a článkem 45 Služebního řádu zacházeno stejným způsobem se dvěma podle jejich zásluh rozdílnými kategoriemi úředníků: jednak úředníci, kteří se nacházejí za limitem 150 % možností povýšení za hodnotící období pro účely povýšení 2002, kteří byli navrženi za toto období k povýšení a jednak úředníci, u kterých připadá do úvahy povýšení, kteří nebyli navrženi.

Přidělování přechodného přednostního bodu za rok v závislosti na počtu odsloužených let v platové třídě má též za následek, že v rozporu s článkem 45 Služebního řádu je zvýhodňován počet let odsloužených v platové třídě úředníky, u kterých připadá v úvahu povýšení, aniž by byly zohledněny zásluhy, které získaly během referenčního období.

Žaloba podaná dne 6. října 2004 MobilCom Aktiengesellschaft proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-397/04)**

(2004/C 314/55)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 6. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství MobilCom Aktiengesellschaft, se sídlem v Büdelsdorf (Německo), zastoupenou K. Jacobsenem, U. Wellmannem a T. Sharpem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 14. července 2004 ke spisové značce C5/03 (ex N 239/03);
- podpůrně zrušil článek 1 rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 14. července 2004 ke spisové značce C5/03 (ex N 239/03) v rozsahu, v jakém se v poslední části věty uvádí „... pokud Německo splní podmínku uvedenou v článku 2 tohoto rozhodnutí“, jakož i zrušil články 2 a 3 výše uvedeného rozhodnutí v celém rozsahu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V napadeném rozhodnutí byla státní podpora, již Německo poskytlo žalobkyni, prohlášena za slučitelnou se společným trhem, pokud Německo splní podmínky uvedené v článku 2 rozhodnutí. Tato podmínka ukládá žalobkyni zavřít na sedm měsíců „online distribuční kanál“.

Žalobkyně nejprve uplatňuje, že Komise není v této věci příslušná. Vzhledem k tomu, že se obchodní činnost žalobkyně počívající ve zprostředkování smluv o poskytování mobilních telekomunikačních služeb omezuje výlučně na Německo, nemůže ovlivnit mezistátní obchod.

Žalobkyně dále uvádí, že chybí vhodný právní základ pro uložení takové povinnosti Komisi, takže došlo k porušení Smlouvy o ES nebo právní normy k jejímu provedení.

Podle názoru žalobkyně je podmínka uložená žalobkyni svévolná, neboť neexistuje žádné dostatečné odůvodnění. Žalobkyně proto vytýká chybné uvážení, respektive neprovedení uvážení. Komise dále uspokojivě neprokázala, že napadené rozhodnutí je nezbytným, vhodným a zároveň nejméně omezujícím prostředkem, a porušuje tedy zásadu proporcionality.

Žaloba podaná dne 11. října 2004 Borco-Marken-Import Mattheisen GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)**(Věc T-405/04)**

(2004/C 314/56)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 11. října 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) Borco-Marken-Import Mattheisen GmbH & Co. KG, se sídlem v Hamburku (Německo) zastoupenou M. Wolterem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 13. srpna 2004 ve věci R0913/2002-2;
- určil, že ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 40/94 nebrání zveřejnění přihlášené ochranné známky „Caipi“ pro výrobky třídy 33 (alkoholické nápoje kromě piva);
- uložil žalovanému Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:	Žalobkyně
Přihlášená ochranná známka Společenství:	Slovní ochranná známka „Caipi“ pro výrobky třídy 33 (alkoholické nápoje kromě piva) – přihláška č. 2 655 967
Rozhodnutí průzkumového referenta:	Zamítnutí zápisu přihlášené ochranné známky
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání
Žalobní důvody:	Porušení ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a článku 12 nařízení č. 40/94 (¹). Nesprávné nepřihlédnutí k předchozímu zápisu na vnitrostátní úrovni.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1994 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. října 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-414/04)

(2004/C 314/57)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 11. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Spolkovou republikou Německo, zastoupenou C.-D. Quassowskim, ve spolupráci s C. von Donatem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise, sdělené dopisem Generálního ředitelství pro regionální politiku ze dne 9. srpna 2004, v rozsahu, v němž je příspěvek Společenství z Evropského fondu pro regionální rozvoj na operační program RESIDER II Nordrhein-Westfalen 1995–1999 (EFRR č. 94.02.10.036)/ARINCO č. 94.DE.16.051) snížen na částku 72 794 851,67 eur a odmítnuta výplata zbývajících částky ve výši 2 268 988,33 eur německým orgánům.
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím snížila Komise příspěvek Společenství ze strukturálního fondu EFRR na operační program RESIDER-II Nordrhein-Westfalen 1995–1999 (EFRR č. 94.02.10.036)/ARINCO č. 94.DE.16.051) na 72 794 851,67 eur a odmítla vyplatit zbývajících částku ve výši 2 268 988,33 eur německým orgánům. Důvodem pro snížení je nižší využití programu v případě některých opatření a vyšší využití v případě jiných ve srovnání se zvláštním finančním plánem programu. Rovnováha mezi, ve větší a menší míře, využívanými opatřeními nebyla nastolena v rámci jednotlivých priorit programu, ale v rámci celkového příspěvku EFRR na program.

K odůvodnění žaloby poukazuje žalobkyně nejprve na to, že podle článku 24 nařízení č. 4253/88 (¹) je snížení příspěvku Společenství možné pouze tehdy, pokud existuje podstatná změna druhu nebo prováděcích podmínek operací nebo opatření. Podle názoru žalobkyně nepředstavují provedená přerozdělení žádnou takovou podstatnou změnu.

Pro případ, že by výše uvedená přerozdělení měla být považována za podstatné změny, žalobkyně uplatňuje, že existuje předchozí souhlas Komise, který byl udělen prostřednictvím jejích „Pokynů pro účetní závěrku operačních opatření (1994–1999) strukturálních fondů“ (SEC (1999) 1316).

Žalobkyně namítá také vadu ve volném uvážení Komise, která své volné uvážení, jež má k dispozici, vůbec nevyužila, a nedostatek v odůvodnění napadeného rozdělení.

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými dostupnými finančními nástroji (Úř. věst. L 347, 31.12.1988, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. října 2004 Bunker & BKR, S.L. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)

(Věc T-423/04)

(2004/C 314/58)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. října 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) Bunker & BKR, S.L., se sídlem v Almansa (Španělsko), zastoupenému Josému Enriquem Astizem Suárezem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

**Žaloba podaná dne 15. října 2004 Angelem Angelidisem
proti Evropskému parlamentu**

- změnil závěry rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 30. června 2004 ve věci R 0458/2002-4, pokud jde o podobnost označení a výrobků tak, že rozhodne, že námitky mají být zamítnuty a přihláška přijata pro všechny výrobky, pro které požaduje ochranu, a
- pokud tak neučiní, aby zrušil rozhodnutí a vrátil věc k řízení námitkovému oddělení za účelem provedení nového a správného porovnání zbytku označení, máje na zřeteli vizuální a fonetické rozdíly mezi „BOOTS & SHOES B.K.R. MADE IN SPAIN“ a „BK RODS“ a jejich slučitelnost na trhu bez vyvolání nebezpečí asociace pro spotřebitele, pokud jde o původ a jakost výrobků, které označují.

(Věc T-424/04)

(2004/C 314/59)

(Jednací jazyk: francouzština)

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: CALZADOS BUNKER, S.A. (vlastnictví přihlášky bylo později převedeno na žalobkyni).

Přihlašovaná ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka tvořená iniciálami „B.K.R.“, zarámovanými v kosočtverci, s textem „Boots-Shoes-Made in Spain“ – přihláška č. 649 756 pro výrobky tříd 18 a 25 a služby třídy 39.

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: MARINE STOCK LIMITED

Namítaná ochranná známka nebo označení: Různé národní ochranné známky, včetně rakouské slovní ochranné známky „BK RODS“ (č. 149 254), pro výrobky třídy 25 (oděvy a obuv). Námitky směřovaly proti všem výrobkům a službám, na které se vztahuje ochranná známka Společenství, jež je předmětem sporu.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám, pokud jde o výrobky třídy 25, a jejich zamítnutí ve vztahu k výrobkům třídy 18 a službám třídy 39.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 15. října 2004 žaloba podaná proti Evropskému parlamentu Angelem Angelidisem, s bydlištěm v Lucemburku, zastoupeným Ericem Boigelotem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Parlamentu ze dne 16. července 2004, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobcem;
- prohlásil za neplatnou hodnotící zprávu o žalobci za rok 2002;
- uložil žalovanému zaplatit žalobci náhradu utrpěné nemateriální újmy oceněnou ex aequo et bono na 20 000 EUR, z důvodu různých zásadních pochybení, ke kterým došlo na různých úrovních při sestavování hodnotící zprávy, jakož i z důvodu zásadního zpoždění při konečném sestavení zmíněné zprávy;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody jsou totožné se žalobními důvody ve věci T-416/03 ⁽¹⁾ podané tímtež žalobcem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004, s. 25.

Žaloba podaná dne 20. října 2004 Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-426/04)**

(2004/C 314/60)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 20. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio, zastoupenou Michele Arcangelem Calabresem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil dopis Komise ze dne 29. května 2000, D/53186, D/(00)PI D/672 pouze v dotčené části,
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 12. července 2000, kterým byl bez vznesení námitek povolen režim státních podpor č. N 715/99 – Itálie – Opatření ve prospěch výrobních činností v znevýhodněných oblastech země,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá v projednávaném případě jako ve věci T-98/04 S.I.M.S.A a další v. Komise⁽¹⁾ kromě rozhodnutí, kterým byl povolen režim státních podpor č. N 715/99, které je rovněž projednáváno ve zmíněné věci, rozhodnutí, které je obsaženo v dopisu žalované ze dne 29. května 2000 v rozsahu, v němž v odpovědi na návrh, který italské orgány učinily svým službám při schůzce, která se konala v Bruselu dne 16. května 2000 za účelem začlenění – do režimu státních podpor zavedeného italským zákonem č. 488/92 a svými prováděcími opatřeními – přechodného pravidla určeného k tomu, aby bylo zabráněno jakékoli diskontinuitě mezi předcházejícím režimem a novým režimem z důvodu vyčkávání podniků spadajících do kategorie podniků, které ještě nepředložily žádost na základě první výzvy podle nového režimu, ale které již zahájily provádění investičního plánu, žalovaná vyzvala tyto italské orgány, aby vzaly zpět tento návrh.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje:

- porušení podstatných náležitostí, spočívajících v neexistenci zahájení formálního vyšetřovacího řízení upraveného v čl. 88 odst. 2 ES;
- porušení čl. 4 odst. 4, čl. 7 odst. 5 a čl. 26 odst. 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března

1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽²⁾;

- porušení procesních záruk ve prospěch stran zúčastněných na státní podpoře.

Žalobkyně zejména usuzuje, že výzva ke zpětvzetí návrhu nebo části návrhu režimu státních podpor, pokud je členským státem přijata, vyvolává tytéž právní účinky jako záporné rozhodnutí uvedené v čl. 7 odst. 5 nařízení (ES) č. 659/99. S tím podstatným rozdílem, že zatímco záporné rozhodnutí je přijato na závěr řízení s procedurálními zárukami pro zúčastněné strany, umožňuje Komisi výzva ke zpětvzetí, následovaná přijetím členským státem, přijmout rozhodnutí nevznášet námitky, která mají ve skutečnosti obsah záporných rozhodnutí, aniž by nicméně měly podstatné náležitosti záporných rozhodnutí. Rovněž tak Komisi umožňuje zacházet s těmito rozhodnutími podle způsobů zveřejnění upravených pro rozhodnutí nevznášet námitky, přičemž se má tedy za dostatečné zveřejnění v části Web, což by naproti tomu jako rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení muselo být předmětem: úplného zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, výzvy k předložení připomínek a povinnosti zohlednit tyto připomínky před přijetím záporného odůvodněného rozhodnutí.

Pokud jde o rozhodnutí ze dne 12. července 2000, podílí se na protiprávnosti dopisu ze dne 29. května 2000, protože pokud by byl tento dopis zrušen, zásahy do výše uvedených záruk by se realizovaly konkrétně tímto rozhodnutím.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2004, s. 83.

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

Žaloba podaná dne 19. října 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-431/04)**

(2004/C 314/61)

(ednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 19. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Italskou republikou, zastoupenou Maurizioem Fiorillim, státním advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil vysvětlující poznámku připojenou k položce č. 103 přílohy I nařízení Komise č. 1429/2004, která se týká časového omezení používání označení „Tocai friulano“ do 31. března 2007,

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty uvedenými ve věci T-417/04 Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia v. Komise. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněna v Úředním věstníku.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2004 Capgemini Nederland B.V. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-447/04)

(2004/C 314/62)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 15. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Capgemini Nederland B.V., se sídlem v Utrechtu, Nizozemsko, zastoupenou M. Meulenbeltem a H. Speyartem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise neponechat si nabídku žalobkyně v rámci výběrového řízení JAI-C3-2003-01 oznámené žalobkyni dopisem ze dne 13. září 2004;
- zrušil rozhodnutí Komise uzavřít smlouvu s jiným uchazečem;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dne 25. června 2003 Komise uveřejnila oznámení o výběrovém řízení na vývoj a instalaci rozsáhlého informačního systému v oblasti spravedlnosti a vnitřních záležitostí, označovaného jako SIS II a VIS. Žalobkyně předložila nabídku. Dopisem ze dne 13. září 2004 Komise oznámila žalobkyni své rozhodnutí neponechat si její nabídku a uzavřít smlouvu s jiným uchazečem. Ve stejném dopisu informovala žalobkyni, že smlouvu s úspěšným uchazečem nepodepíše před uplynutím lhůty dvou týdnů od data uvedeného v dopise. Následovala výměna korespondence mezi žalobkyní a Komisí, v níž Komise potvrdila svůj úmysl přidělit smlouvu jinému uchazeči. Dne 26. října 2004 Komise zveřejnila tiskovou zprávu uvádějící, že podepsala smlouvu s úspěšným uchazečem.

Svou žalobou žalobkyně usiluje jak o zrušení rozhodnutí Komise odmítnout její nabídku, tak o rozhodnutí uzavřít smlouvu s úspěšným uchazečem. Na podporu svého požadavku na zrušení rozhodnutí, jímž byla zamítnuta nabídka žalobkyně, se žalobkyně dovolává řady údajných porušení nařízení č. 1605/2002 ⁽¹⁾ (finanční nařízení) a nařízení č. 2342/2002 ⁽²⁾, kterým se stanoví podrobná pravidla pro prováděcích pravidlech k finančnímu nařízení. V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že metoda cenového hodnocení zvolená Komisí je neobvyklá v tom, že není založena na pevné ceně projektu, ale spíše na cenových poměrech mezi cenou nabídnutou každým uchazečem a nejnižší nabídnutou cenou, vypočtenou na úrovni každé z 15 jednotlivých položek zahrnutých v projektu, které mají stejnou váhu i při výrazně odlišných velikostech. Použití této metody podle žalobkyně nevedlo k spravedlivému a nestrannému výsledku. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise nereaagovala na neobvykle nízké ceny v nabídce úspěšného uchazeče, nevzala v úvahu opravu předloženou žalobkyní a neodmítla nabídku úspěšného uchazeče navzdory tomu, že byla v rozporu s technickými kritérii. Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise porušila zásadu „nejlepší hodnota za peníze“, vzhledem k tomu, že celková cena zakázky úspěšného uchazeče byla vyšší nežli cena nabízená žalobkyní.

Na podporu svého požadavku zrušení rozhodnutí uzavřít smlouvu s úspěšným uchazečem žalobkyně tvrdí, že uzavřením smlouvy Komise úmyslně zbavila žalobkyni možnosti účinné nápravy. Žalobkyně se též v této souvislosti dovolává porušení článku 230 ES, tvrdíc, že informováním žalobkyně pouze dva týdny před podpisem smlouvy s úspěšným uchazečem Komise efektivně zkrátila dvouměsíční lhůtu pro podání žaloby uvedené v tomto článku. Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise porušila článek 103 nařízení 1605/2002 tím, že nepozastavila řízení vedoucí k rozhodnutí podepsat smlouvu, i když ji žalobkyně ve svých dopisech upozorňovala na možné vady ve výběrovém řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 248, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2002, L 357, s. 1.

Výmaz věci T- 105/02 ⁽¹⁾

(2004/C 314/63)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 21. října 2004 rozhodl předseda čtvrtého senátu Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-105/02, Matratzen Concord GmbH proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 15.6.2002.

Výmaz věci T-187/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/64)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 13. října 2004 rozhodl předseda čtvrtého senátu Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-187/04, DJ (*) proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 201, 7.8.2004.

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

III

(Oznámení)

(2004/C 314/65)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 300, 4.12.2004

Dřívější publikace

Úř. věst. C 273, 6.11.2004

Úř. věst. C 262, 23.10.2004

Úř. věst. C 251, 9.10.2004

Úř. věst. C 239, 25.9.2004

Úř. věst. C 228, 11.9.2004

Úř. věst. C 217, 28.8.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
